

492. A Bárány hordja csendesen

Vad Péter Zsigmond

1.A Bárány hord - ja csen-de-sen Föl - di - ek min - den - vét - két. El - in - dul, hor - doz szen-ve-dést,
Vál - lal - ja tisz - tán, bűn - te - len Bű - nő - sök bűn - hó - dé - sét.

4 Gúnyt, ha-lált, át - kot, meg-ve-tést, Nem kí-ván könny-nyebb-sé - get. El - vi-sel, hor - doz bünt - és bajt,

7 Gol - go - ta fá - ján kínt - és jajt, És szól: El - tű - röm ér - - - - ted!

2. Nincs még ily áldott, hű barát, Őt adta Isten nekünk. Ő az, kit Atyja maga szánt Szent váltságdíjnak értünk. Ó, csodás égi szeretet!
Az Atyát arra készítetted, Hogy Fiától megváljon. S ki előtt ég és föld reszket,
Érettünk sírba fektetted Győzni poklon, halálon.

3. Míg élek, el nem feledem, Jézusom, hű szerelmed, Átadom szívem, életem. Szent hittel átölellek. Csak rólad zengjen énekem!
Te bajban vigasz vagy nekem, És harcban bátorságom. Szomjamat oltó, hús forrás,
Árvaságban leghívebb társ, Utam bármerre járom.

4. Ha célhoz érek egykoron, S vár örök égi részem, Hadd legyen véred bíborom, Az fedjen el egészen! Az legyen fénylő koronám,
Ha égi trónján vár reám Szent felsége Atyámnak, Ki veled eljegyzett engem,
Hogy égi ékességemben Mint jegyesed ott álljak!